

הנהג הצבאי

התעצל לנוסע

עוד 150 מטר -

וגרם לתאונה

מרובעת

ושלושה פצועים

לוד גיגי לא האמין למראה עיניו. הוא הבחין ממרחק רב במשאית הידועה הצבאית, שעמדה לרוחב הכביש. גיגי נהג בטריומף שלו, בדרכו לתל-אביב באוטוסטראדה לוד-תל-אביב. המשאית ניצבה לרוחב הכביש, בדיוק על אי-התנועה המוגבה, המפריד את הכביש לשני נתיבים. חלקה הקדמי היה על המסלול לתל-אביב, חלקה האחורי על המסלול ללוד. לגיגי לא היה ספק כי היא הגיעה לתנועה מזורזת זו בעקבות תאונה.

רק כאשר הגיעה הטריומף עד למשאית, נוכח גיגי בטעותו. לפתע, לתדהמתו המי-בוהלת, זינקה המשאית ממקומה - ישר לתוכו.

"ניסיתי לעצור ולסובב את ההגה ימין, נה, אבל לא הספקתי כלום," סיפר השבוע, "המשאית נכנסה לתוכי, וזהו."

שלצד הכביש, נעצר בעצמו כשאפו בתעלה וקצהו האחורי מת-רומם למעלה, בזווית של כ-40 מעלות, אל הכביש. שתי הנשים שישבו בטריומף יצאו בנס. סימני הפגיעות בחלקו הקדמי של ה-טריומף הם תוצאת התאונה הקודמת, מעשה ידי המשאית הצבאית.

זרקים בתעלה הטריומף חנתה לצד ה-כביש (כשרד בנקודה שבו נמצא בתצלום קצהו האחורי של האוטובוס) כאשר נכנס לתוכה האוטובוס. הוא העיף אותה למרחק כעשרה מטר, לתוך התעלה

יום האם נגמר באסון

שלמות מתאונת-הדרכים, מבלי להיפצע. זה מה שהן חשבו, מכל מקום. חצי שעה לאחר מכן, הספיקו גם להיפצע.

יה זה כאשר הגיע למקום אריה מורחי, כשהוא נהג באוטובוס מאור-יהודה. "מרחוק לא הבחנתי במכוניות היחונות לצד הכביש," סיפר מורחי. "כש-שהאוטובוס מתחיל להתחלק על הכביש הרטוב, ועומד לפגוע בשיירה ארוכה של מכוניות לפני, שהאיטו בגלל התאונה, עמדו בפני שתי אפשרויות: להמשיך לנסוע ישר, ולפגוע מי יודע בכמה מכוניות - או לקחת סיכון ולהיכנס לתעלה שממין לדרך. בחרתי באפשרות השנייה." מורחי כמובן לא יכול היה לדעת, כי אותו יום היה זה מולה של הטריומף להיכנס לתוך מכוניות אחרות. וכך, כאשר סובב את ההגה האוטובוס ימינה, כדי להגיע לתעלה - נכנס ישר לאחורי הטריומף החונה בצד, העיף אותה עשרה מטר קדי-מה, ועצר סוף סוף, בשעה טובה, כשאפו בתעלה, וחלקו האחורי מודקר אליעל, בצד הכביש. "אין לי מושג אפילו איך נפגעה הפיאט שלפני," סיים מורחי. כך, גם פיאט היתה מעורבת בעסק, בדרכו לתעלה, הספיק האוטובוס עוד למי-רוח קצת פיאט 128 אלגנטית וחדשה ש-נסעה לפניו, לפני שהסתער על הטריומף.

תי הנשים שישבו בטריומף הוער-ברו לביית-החולים, ואליהן הצטרף דניאל זכאי, אחד מנוסעי האוטובוס שנפגע בראשו. בביית-החולים, התברר שמולן של הנ-שים המשיך לשחק להן: אשתו של גיגי שברה אצבע בסך-הכל, ואילו חברתה, ש-היתה בחודש החמישי להריונה, לא נפ-געה כלל. לא היא, ולא העובר. מלבד יוס'האם כמובן, שהלך כולו ל-איבוד.

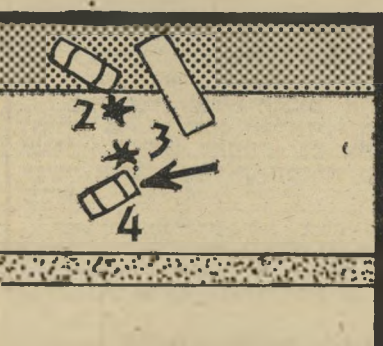
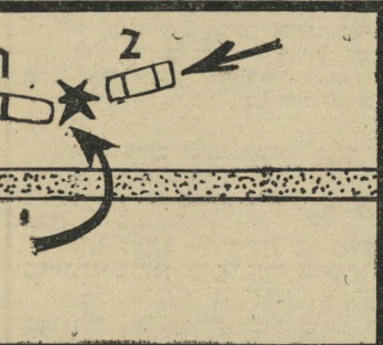
זרקה בכביש לפני שפגע בטריומף, חבט האוטובוס בפיאט 128 חדי-שה שנסעה לפניו. היתה זו חבטה קלה, אך היא הספיקה לקמט את כל צידו האחורי של הפיאט. בתצלום, שצולם על ידי צלם העולם הזה דקות ספורות לאחר התאונה, נראה הכביש הבוקק מושם, וכן אי-הפרדה בין שני מסלולי הכביש, שעליו טיפסה המשאית הצבאית, כדי לעבור למסלול הנגדי, גרמה לתאונה.

תשובה. למרות שלא נפגע פיזית, הוא לקה בהלם, נשלח לביית-החולים תל-השומר.

המשאית הצבאית וההנתה בצד הדרך, הטריומף מאחוריה, וגיגי נשאר להמתין למשטרה. בתוך הטריומף, מסתרות מה-גשם הזועף, נשארו יושבות אשתו וחבר-תה, סילביה רבנר, אותן הוביל גיגי לאי-רועי יוס'האם בהיכל-התרבות בתל-אביב. מלכוד היה ברור כבר לשתי הידיות כי הן תאהרנה לטקס. לפחות, התנחמו יצאו

השעה היתה שמונה וחצי בערב, ביום הראשון שעבר. נהג המשאית הצבאית, התברר, ניסה להתליף מסלולים - ובאר דווקא בדרך המקורית של טיפוס על אי-תנועה. וזה, למרות ש-150 מטר הלאה היתה לו צומת, בה יכול היה לעשות זאת בצורה חוקית. מדוע בחר דווקא בקיצור-הדרך המשונה, יותר מכך - מדוע בחר דווקא לזנק לתוך הטריומף - מאלהים פתרוניים.

מהנהג הצבאי עצמו קשה היה לקבל

התאונה בתרשים העליון מ-תואר חלקה הראי-שון של התאונה המרובעת: המשאית הי-צבאית (1) טיפסה על אי-הפרדה, כדי לעבור למסלול הנגדי, התנגשה במכונית הטריומף (2) שנסעה במסלול, בתרשים התחתון מתואר המשכה של התאונה: הי-משאית הצבאית (1) והטריומף (2) חנו לצד הכביש, לאחר התאונה, כאשר הגיע האוטובוס (3). הוא נכנס בפיאט (4), סטה ימינה, נכנס בטריומף החונה, זרקה לתעלה.

צר שנית, ואילו פרחייה הובהלה לבית-החולים. מה היתה הסיבה למהומה הפעם? הוא ניסה להתחם אותי בכוח על מכתב שהיה כתוב בו שהוא שילם לי את כל הפיי-צויים, ואין לי שום תביעות ממנו," סיפרה.

כעבור דקות מספר, נשמעו מהגן זע-קוטי אימים. עובדים-ושבים הצליחו לחלץ את פרחייה מידי של עוין - אך לא לפני שזוה הספיק להטיח את קסדתה-מגן של הקטנוע שלו בפרצופה. ניפח לה את העין, עוין, שאביו הוא איש-משטרה, נע-

אלא שלא היה זה סוף הפרשה: לאחר שהשתחרר בערבות, המתין עוין לפרחייה באחד הערים בפתח מועדון-הריקודים, שיכנע אותה לצאת עימו לשיחה קלה. פרחייה, נפש מאמינה, שוכנעה, ועוין הר-ביל אותה אל גן-ציבורי סמוך.

נפש מאמינה. את כל ההשתלשלות הזו, סיפרה פרחייה בתביעה האזרחית שהגישה נגד עוין, באמצעות עורך-הדין אמנון זכרוני, בה תבעה מעוין 79,600 ל"ל על נזקי השריפה, החזרת ההלוואות שנת-נה לה, והפרתי-נישואין.